

~~ΣΧ~~

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 52 / Φ 1303 / 2013

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΡΥΘΜΙΣΗ ΟΦΕΙΛΩΝ ΥΠΕΡΧΡΕΩΜΕΝΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Σοφία Π. Χατζηδημητρίου την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών με τη σύμπραξη της Γραμματέως Αμαλίας Καββαδία.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 20 Σεπτεμβρίου 2012 για να δικάσει την εξής υπόθεση μεταξύ :

Της αιτούσας: κατοίκου Αθηνών, η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου της, Χρύσανθου Φράγκου.

Των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 ν.3869/2010 και 748 παρ.2 ΚΠολΔ), ήτοι :

1. της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία, όπως μετονομάστηκε η «ΕFG», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου δικηγόρου της,
2. της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου της,
3. της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « Α.Ε.», που εδρεύει στο

Λονδίνο Ηνωμένου Βασιλείου, είναι νόμιμα εγκατεστημένη στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου της,

Η αιτούσα με την από 4.10.2011 αίτησή της, εκούσιας δικαιοδοσίας, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης 1303/4.10.2011 δικάσιμος της οποίας ορίστηκε η ημερομηνία που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Κατά την προκείμενη δικάσιμο, μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο κατά τη σειρά εγγραφής της σε αυτό, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις έγγραφες προτάσεις τους.

Ακολούθησε συζήτηση, όπως αναφέρεται στα σχετικά πρακτικά, το δε Δικαστήριο,

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με το άρθρο 236 Κ.Πολ.Δ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθ. 22 παρ.5 Ν.3994/2011, «Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει ... ώστε τα πρόσωπα που μετέχουν στη συζήτηση...να συμπληρώνουν τους ισχυρισμούς που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αορίστως με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διασαφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλόμενων ισχυρισμών». Το ως άνω άρθρο ισχύει και στην διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, αφού προσαρμόζεται στη διαδικασία αυτή και δεν αντιτίθεται στις διατάξεις

2^ο φύλλο της με αριθμό 52 Φ 1303/ 2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας Ν.3869/2010)

που τη ρυθμίζουν (άρθρο 741 Κ.Πολ.Δ). Ειδικότερα, κατά τη διάταξη του άρθρου 751 Κ.Πολ.Δ, μεταβολή της αίτησης επιτρέπεται με άδεια του δικαστή, εφόσον κατά την κρίση του, δεν βλάπτονται συμφέροντα εκείνων που μετέχουν στη δίκη ή τρίτων. Επομένως στην εκουσία δικαιοδοσία ο αιτών δύναται ελεύθερα να συμπληρώνει και διορθώνει τους ισχυρισμούς του με προφορική δήλωση κατά την συζήτηση και καταχώρησή της στα πρακτικά (άρθρο 238 και 256 Κ.Πολ.Δ) αρκεί η διόρθωση να μην είναι τόσο εκτεταμένη ώστε να προκαλείται μεταβολή της αίτησης, οπότε στην περίπτωση αυτή, για να είναι επιτρεπτή η μεταβολή θα πρέπει να γίνεται με την άδεια του δικαστή κατά το μέτρο που η μεταβολή δεν βλάπτει συμφέροντα των συμμετεχόντων στη δίκη ή τρίτων. Άλλωστε στις δίκες που διεξάγονται κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, όπου το αντικείμενο τους εξαντλείται στη λήψη του αιτούμενου ρυθμιστικού μέτρου, δίχως δεσμευτική διάγνωση κάποιας εριζόμενης έννομης σχέσης, είναι επιτρεπτή η προβολή και νέων πραγματικών ισχυρισμών ώσπου να καταστεί η υπόθεση ώριμη για την έκδοση οριστικής απόφασης (άρθρο 745 Κ.Πολ.Δ). Στις υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας αφενός εφαρμόζεται το ανακριτικό σύστημα (άρθρο 744 και 759 παρ. 3 Κ.Πολ.Δ) και αφετέρου δεν ισχύει το συγκεντρωτικό σύστημα (άρθρα 745 και 765 Κ.Πολ.Δ), με αποτέλεσμα να μην υπάρχει περιθώριο ανάλογης εφαρμογής του άρθρου 224 Κ.Πολ.Δ. Τέλος κατά τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 3 Ν. 3869/ 2010 ο αιτών «Οφείλει επίσης να γνωστοποιεί μέσα σε ένα μήνα στη γραμματεία του δικαστηρίου κάθε μεταβολή κατοικίας ή εργασίας, αλλαγή εργοδότη, καθώς και κάθε αξιόλογη βελτίωση των εισοδημάτων του ή των περιουσιακών του στοιχείων, ώστε να ενημερώνεται ο φάκελος που τηρείται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 4». Η θεσμοθετημένη

αυτή υποχρέωση του αιτούντος ισχύει, τόσο πριν, όσο και μετά από την συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο και επομένως η διαδικασία του ν.3869/10, είναι πρόδηλο ότι παρακολουθεί τις μεταβολές της κοινωνικοοικονομικής κατάστασης του αιτούντος, η οποία ενδιαφέρει προκειμένου να ληφθεί υπόψη στην τελική διαμόρφωση της ρύθμισης, εξαιτίας δε του λόγου αυτού, όχι μόνο δεν εμποδίζονται δικονομικά, αλλά επιβάλλεται να αποτυπωθούν (οι μεταβολές) είτε με δήλωση εκτός είτε με δήλωση στο ακροατήριο έστω και εάν αυτό σημαίνει μεταβολή της ιστορικής βάσης της αίτησης. Επομένως, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις αυτές, η μεταβολή (συμπλήρωση, διόρθωση ή και διαγραφή) των ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στην αίτηση για τις οφειλές τα περιουσιακά στοιχεία, την κοινωνική κατάσταση και τα εισοδήματα του οφειλέτη, όχι μόνον είναι επιτρεπτή, αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις επιβάλλεται.

Η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, όπως αυτή παραδεκτά διορθώθηκε και συμπληρώθηκε σύμφωνα με τα προαναφερόμενα στη νομική σκέψη, με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της και με τις έγγραφες προτάσεις της, εκθέτει ότι εξαιτίας της μακροχρόνιας ανεργίας της, έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, προς τους πιστωτές της που αναφέρονται στην αναλυτική κατάσταση που περιέχεται στην αίτηση και ζητεί τη ρύθμιση των χρεών της από το δικαστήριο με την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της περιγραφόμενης κύριας κατοικίας ιδιοκτησίας της, σύμφωνα με το προτεινόμενο από αυτή σχέδιο διευθέτησης και αφού ληφθούν υπόψη η οικογενειακή και περιουσιακή της κατάσταση με σκοπό την απαλλαγή της από αυτά .

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου κατοικεί η αιτούσα (άρθρο 3 ν.3869/ 2010), κατά

3^ο φύλλο της με αριθμό 52 Φ 1303/ 2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας Ν.3869/2010)

τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, εφόσον για το παραδεκτό της, α. τηρήθηκε η προδικασία του εξωδίκαστικού συμβιβασμού (με τη διαμεσολάβηση προσώπου από αυτά που έχουν σχετική εξουσία σύμφωνα με το άρθρο 2 ν. 3869/2010), ο οποίος απέτυχε, σύμφωνα με την προσκομιζόμενη από 29.9.2011 βεβαίωση αποτυχίας εξωδικαστικού συμβιβασμού

β. κατατέθηκε στη γραμματεία του δικαστηρίου μέσα στην εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 2 παρ. 1 ν. 3869/2010 από την αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού - στις 4.10.2011- και γ. όπως προέκυψε από αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία κατ' άρθρο 13 παρ.2 ν.3869/2010, δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτηση της για ουσιαστικούς λόγους. Παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση μετά α. την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχόντων πιστωτών και των εγγράφων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παρ.1 ν.3869/2010 και β. την εμπρόθεσμη κατάθεση στη γραμματεία του δικαστηρίου αυτού των εγγράφων του άρθρ. 4 παρ. 2 και 4 ν. 3869/2010, ήτοι της από 11.10.2011 υπεύθυνης δήλωσης της αιτούσας για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων της περιουσίας και των εισοδημάτων της, των πιστωτών της και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, καθώς και για τη μη μεταβίβαση κάποιου εμπράγματος δικαιώματός της σε ακίνητο κατά την τελευταία τριετία και της ως άνω βεβαίωσης αποτυχίας του εξωδικαστικού συμβιβασμού, καθόσον δεν έγινε δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών απ' όλους τους συμμετέχοντες πιστωτές, όπως προκύπτει από τις έγγραφες παρατηρήσεις τους .

Οι μετέχοντες στη δίκη πιστωτές, διά των πληρεξουσίων δικηγόρων τους πρόβαλαν προφορικά στο ακροατήριο και με τις έγγραφες προτάσεις τους ισχυρισμό περί αοριστίας της αίτησης, η μεν πρώτη διότι δεν αναφέρεται στην αίτηση ποια ήταν η εργασία της αιτούσας, πότε έμεινε άνεργη και εξαιτίας ποιων περιστατικών περιήλθε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμής, η δεύτερη ισχυριζόμενη ότι δεν αναφέρονται στην αίτηση συγκεκριμένα γεγονότα από τα οποία να προκύπτει η μόνιμη αδυναμία πληρωμής της αιτούσας και οι λόγοι εξαιτίας των οποίων περιήλθε σε αυτή την κατάσταση και η τρίτη (των καθών πιστωτών) διότι δεν αναφέρεται στην αίτηση πότε καταρτίστηκαν οι συμβάσεις χορήγησης πίστωσης και εξαιτίας ποιων περιστατικών περιήλθε σε αδυναμία πληρωμής. Οι ισχυρισμοί αυτοί είναι απορριπτέοι, διότι αφενός η αίτηση συμπληρώθηκε με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της αιτούσας στο ακροατήριο, όσον αφορά στην εργασία της αιτούσας και στο χρόνο από τον οποίο έμεινε άνεργη, αφετέρου δε, διότι η αναφορά συγκεκριμένων γεγονότων εξαιτίας των οποίων περιήλθε η αιτούσα σε αδυναμία πληρωμής δεν αποτελεί στοιχείο της πληρότητας της αίτησης, καθώς ο νόμος πέραν των στοιχείων που αναφέρονται στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών από τον οφειλέτη- φυσικό πρόσωπο, αρκείται στην αναφορά των στοιχείων του άρθρου 4 παρ.1 ν.3869/2010 ήτοι α. κατάστασης της περιουσίας του αιτούντος και των εισοδημάτων του συζύγου του, β. κατάστασης των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ. σχεδίου διευθέτησης οφειλών, στοιχείων δηλαδή, που περιέχονται στην κρινόμενη αίτηση, ενώ τα υπόλοιπα στοιχεία αποτελούν θέμα αποδεικτικής διαδικασίας. (Κρητικός, ρύθμιση ν. 3869/2010 σελ.64 και Ε. Κιουπτσίδου Αρμεν./64-Ανάτυπο σελ. 1477). Εξάλλου, η μη αναφορά του ακριβούς χρόνου ανάληψης των χρεών, δεν είναι απαραίτητη,

4^ο φύλλο της με αριθμό 52 Φ.1303 / 2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας Ν.3869/2010)

εξάλλου δε, στην κρινόμενη αίτηση αναφέρεται, το προαπαιτούμενο για την υπαγωγή των χρεών στις ρυθμίσεις του ν.3869/ 2010, ήτοι ότι τα χρέη της αιτούσας είχαν αναληφθεί σε χρόνο προγενέστερο του έτους, πριν από την κατάθεση (άρθρο 1 παρ.2 ν.3869/ 2010).

Επομένως, η κρινόμενη αίτηση, είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, αφού στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 8, 9 και 11 του ίδιου ως άνω νόμου, καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σ' αυτή περιστατικά συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής της αιτούσας στις ευνοϊκές ρυθμίσεις του νόμου, αφού πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, που στερείται πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη της δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών της. Επομένως, εφόσον δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ της αιτούσας και των πιστωτών της, πρέπει η αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από την εκτίμηση της χωρίς όρκο εξέτασης της αιτούσας στο ακροατήριο, η οποία περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, των εγγράφων που νόμιμα και εμπρόθεσμα προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι, όσων εξέθεσαν προφορικά και γραπτά οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους και των διδαγμάτων της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπάγγελτα, αποδείχθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης: Η αιτούσα, έχει γεννηθεί το έτος είναι διαζευγμένη από το έτος (βλ. προσκομιζόμενο διαζευκτήριο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών από 4.2) και έχει ένα γιο, ηλικίας 25 ετών, ο οποίος είναι άνεργος. Η ίδια εργαζόταν ως ιδιωτική υπάλληλος-

πωλήτρια- σε εμπορικό κατάστημα έως το τέλος Οκτωβρίου του έτους 2010, οπότε απολύθηκε, με μηνιαίες αποδοχές συμπεριλαμβανομένων και των εκτάκτων αποδοχών-bonus- 1.100,00 ευρώ (βλ. αντίγραφα φορολογικών δηλώσεων ετών 2008 και 2009). Από τότε είναι άνεργη, έχει εγγραφεί στο μητρώο ανέργων από 1.11.2010

όπως προκύπτει από την με αρ.πρωτ. από 7.9.2012, βεβαίωση του ΟΑΕΔ και λάμβανε από τον εν λόγω οργανισμό επίδομα ποσού 454.25 ευρώ μηνιαίως μέχρι το Νοέμβριο του έτους 2011.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία τόσο αυτά προς τους ανέγγυους όσο και αυτά προς τους ενέγγυους πιστωτές κατά πλάσμα του νόμου θεωρούνται με την κοινοποίηση του της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης (βλ. Αθ.Κρητικού «ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» β' εκδ. σελ. 143), με εξαίρεση το παρακάτω εμπραγμάτως ασφαλισμένο, δάνειο, του οποίου ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της απόφασης (άρθρο 6 παρ.3 ν.3869/2010).

- 1. Προς την τράπεζα α. οφειλή ύψους 2.456,48 ευρώ από τη χρήση της με αριθμό 6 πιστωτικής κάρτας β. οφειλή ύψους 2.340,32 ευρώ από τη χρήση της με αριθμό πιστωτικής κάρτας γ. οφειλή ύψους 2.355,48 ευρώ από τη χρήση της με αριθμό πιστωτικής κάρτας - 2. Προς την οφειλή ύψους 3.722,27 ευρώ από τη χρήση της με αριθμό τωτικής κάρτας - 3. Προς την τράπεζα α. οφειλή ύψους 10.916,91 ευρώ από τη με αριθμό σύμβαση καταναλωτικού δανείου, για την οποία έχει εγγραφεί πρώτη προσημείωση υποθήκης στην κύρια κατοικία της για το ποσό των

5^ο φύλλο της με αριθμό 52 Φ 1303/ 2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας Ν.3869/2010)

11.169,14 ευρώ β. οφειλή ύψους 13.273,90 ευρώ από τη χρήση της με αριθμ. ...στωτικής κάρτας. Δηλαδή η αιτούσα έχει συνολικές οφειλές ύψους 35.065,26 ευρώ εκ των οποίων οι ληξιπρόθεσμες οφειλές της ανέρχονται στο ποσό των 24.185,45 ευρώ ενώ η εμπραγμάτως εξασφαλισμένη οφειλή της, ύψους 10.916,91 ευρώ συνεχίζει να εκτοκίζεται.

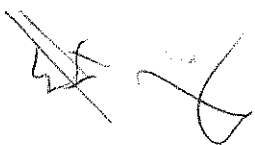
Η αιτούσα έχει στην πλήρη κυριότητα της 1. ένα διαμέρισμα επιφανείας 82,50 τ.μ στον πρώτο όροφο πολυκατοικίας που βρίσκεται στα ... στην οδό ... αρ ... κατασκευάστηκε το έτος 1976 και χρησιμεύει ως κύρια κατοικία της ίδιας και του ενήλικου άνεργου γιου της 2. ένα διαμέρισμα - γκαρσονιέρα- , επιφάνειας 33,50 τ.μ που βρίσκεται επίσης στον πρώτο όροφο της ως άνω πολυκατοικίας. Η εμπορική αξία, δηλαδή η αξία ευχερούς διάθεσης των ακινήτων αυτών, ανέρχεται σε 70.000 η κύρια κατοικία και 25.000 η γκαρσονιέρα (βλ. κατάθεση αιτούσας στα πρακτικά της παρούσας, προσκομιζόμενα αντίγραφα ΕΤΑΚ ακινήτων) κατά το χρόνο συζήτησης της προκείμενης αίτησης. Ακόμη η αιτούσα έχει στην πλήρη κυριότητα της ένα Ι.Χ επιβατικό αυτοκίνητο OPEL τύπου CORSA έτους κυκλοφορίας 2004, η αξία του οποίου εκτιμάται σε 3.000.000 ευρώ.

Όπως προαναφέρθηκε, το μήνα Νοέμβριο του έτους 2011 έληξε η επιδότηση της αιτούσας από τον ΟΑΕΔ. Από το Δεκέμβριο του έτους 2011 έως τον Ιούλιο του έτους 2012, η αιτούσα είχε μηδενικό εισόδημα. Στις 15.7.2012 μίσθωσε το ως άνω διαμέρισμα - γκαρσονιέρα με μηνιαίο μίσθωμα 250,00 ευρώ (βλ. κατάθεση αιτούσας στα πρακτικά συζήτησης και προσαγόμενο ιδιωτικό συμφωνητικό μίσθωσης θεωρημένο από την αρμόδια ΔΟΥ. Το ποσό αυτό, αποτελεί το μοναδικό εισόδημα της

αιτούσας, η οικονομική κατάσταση της οποίας οφείλεται στη δυσχερή οικονομική κατάσταση της χώρας την τρέχουσα περίοδο, κατά την οποία έμεινε χωρίς εργασία. Πρέπει να σημειωθεί ότι η ηλικία της αιτούσας (53 ετών, σε συνδυασμό με την ιδιαίτερος αυξημένη ανεργία και δη στις γυναίκες που επικρατεί στη χώρα και το γεγονός ότι η αιτούσα πάσχει βρίσκεται δε υπό φαρμακευτική αγωγή (βλ. κατάθεση αιτούσας στα πρακτικά και προσαγόμενη από γνωμάτευση του ειδικού παθολόγου), δεν καθιστούν πιθανή την εξεύρεση εργασίας και τη βελτίωση των οικονομικών συνθηκών της. Για την εξυπηρέτηση των στοιχειωδών αναγκών διαβίωσης της, αιτούσας απαιτείται κατ' ελάχιστο το ποσό των 400,00 ευρώ. Επομένως το μηνιαίο εισόδημα της δεν επαρκεί για την κάλυψη των στοιχειωδών αναγκών της.

Η αιτούσα από το τέλος του έτους 2010 έχει περιέλθει σε μόνιμη και πραγματική αδυναμία να πληρώνει τις ληξιπρόθεσμες αυτές χρηματικές οφειλές της. Η αδυναμία αυτή οφείλεται στην απώλεια της εργασίας της και την περιέλευση της σε καθεστώς ανεργίας, σε συνδυασμό με το ύψος των μηνιαίων δόσεων που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση των πιστωτικών προϊόντων που είχε λάβει, τα οποία ως καταναλωτικά επιβαρύνονται με υψηλά επιτόκια. Το σημερινό της εισόδημα δεν επαρκεί για την κάλυψη των στοιχειωδών αναγκών διαβίωσης της.

Ο ισχυρισμός της πρώτης από τις πιστώτριες ότι η αιτούσα ενέργησε καταχρηστικά, καθόσον επιδιώκει τη διαγραφή του χρέους της χωρίς να προκύπτει μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών της, αποτελεί άρνηση της προϋπόθεσης της πραγματικής αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών της η οποία αποδείχθηκε κατά τα προλεχθέντα. Απορριπτέος επίσης είναι ο ισχυρισμός της, (της ίδιας πιστώτριας) ότι η αιτούσα περιήλθε με δική της υπαιτιότητα σε αδυναμία πληρωμής, επωμιζόμενη δανειακές υποχρεώσεις στις οποίες

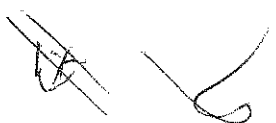
6^ο φύλλο της με αριθμό 52. Φ 1303 / 2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας Ν.3869/2010)

γνώριζε ότι δεν θα μπορούσε να ανταποκριθεί με βάση την οικονομική του δυνατότητα και έτσι περιέφερε τον εαυτό της σε κατάσταση υπερχρέωσης. Και αυτό γιατί, ο δόλος πρέπει να αναφέρεται στο μετά την ανάληψη του χρέους διάστημα και όχι στο χρόνο σύναψής της δανειακής σύμβασης (βλ. Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» β' εκδ.σελ.56). Εκτός αυτού, η οικονομική κατάσταση της αιτούσας μεταβλήθηκε επί τα χείρω σε χρόνο μεταγενέστερο από την σύναψη των συμβάσεων με τις πιστώτριες μετά την απόλυση της και την αδυναμία της να βρει εργασία, γεγονός το οποίο δεν μπορούσε να προβλέψει κατά τη σύναψη τους. Ο ισχυρισμός της τρίτης των πιστωτών, περί δολιότητας της αιτούσας, καθόσον δεν προέβαινε εξυπηρέτηση των οφειλών της ενώ είχε αυτή τη δυνατότητα, προκειμένου να ωφεληθεί από τις ευνοϊκές ρυθμίσεις του ν.3869/2010, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος στην ουσία του, διότι τα μηνιαία έσοδα της αιτούσας μετά την απόλυση από την εργασία της, υπολείπονταν κατά πολύ από τα ποσά που θα έπρεπε να καταβάλει κάθε μήνα στους πιστωτές της προκειμένου να εξυπηρετεί τις οφειλές της.

Με βάση τα προλεχθέντα, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στις ευνοϊκές ρυθμίσεις του νόμου 3869/ 2010, προκειμένου να ρυθμιστούν οι οφειλές της και να εξαιρεθεί από τη ρευστοποίηση η κύρια κατοικία της. Κατά το άρθρο 9 παρ.1 «...το δικαστήριο διατάσσει τη ρευστοποίηση της περιουσίας που κρίνεται απαραίτητη για την ικανοποίηση των πιστωτών». Στην προκειμένη περίπτωση η αξία του διαμερίσματος ιδιοκτησίας της αιτούσας, που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία της, όπως προαναφέρεται, δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας, που για την αιτούσα ανέρχεται σε

275.000,00 ευρώ προσαυξημένο κατά 50% , επομένως πρέπει να εξαιρεθεί από την εκποίηση. Η συνολική οφειλή της αιτούσας προς όλους τους πιστωτές της ανέρχεται στο ποσό των 35.065,36 ευρώ. Προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση το ακίνητο αυτό, πρέπει να ικανοποιηθεί το σύνολο των οφειλών της, καθώς υπολείπεται σε αξία του ποσού του 85% της αξίας του ακινήτου της, που ανέρχεται σε (70.000 X 85%) 59.500,00 ευρώ. Όσον αφορά στο δεύτερο ακίνητο της αιτούσας, κατ' εξαίρεση, δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' άρθρο 9 παρ.1 ν. 3869/2010 εκποίησή του, η οποία δεν κρίνεται απαραίτητη για την ικανοποίηση των πιστωτών της, λαμβανομένου υπόψη, αφενός ότι το ποσό των 250,00 ευρώ που λαμβάνει μηνιαίως η αιτούσα από τη μίσθωση του, αποτελεί το μοναδικό της εισόδημα, για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της και των μηνιαίων καταβολών που θα οριστούν προς τους πιστωτές της, αφετέρου δε και κυρίως, ότι με την εξαίρεση του από τη ρευστοποίηση δεν προξενείται βλάβη στα συμφέροντα των πιστωτών καθώς οι απαιτήσεις τους θα ικανοποιηθούν πλήρως. Εξάλλου το Ι.Χ επιβατικό αυτοκίνητο της αιτούσας, ενόψει της εμπορικής του αξίας, του τύπου και παλαιότητας του, δεν κρίνεται πρόσφορο προς εκποίηση γιατί δεν πρόκειται να προξενήσει αγοραστικό ενδιαφέρον αλλά ούτε και να αποφέρει αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση των πιστωτών της, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κ.λ.π),γι' αυτό κρίνεται ότι δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' άρθρο 9 παρ.1 ν. 3869/2010 εκποίησή του.

Με βάση τα παραπάνω αναφερόμενα, η αιτούσα θα υπαχθεί στις ρυθμίσεις των άρθρων 8 παρ.2 και 9 παρ.2 ν.3869/2010. Έτσι η ρύθμιση των χρεών της θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές απευθείας στους ανωτέρω πιστωτές της από τα εισοδήματά της επί τετραετία, που θα αρχίζουν αμέσως από την κοινοποίηση προς αυτήν της

7^ο φύλλο της με αριθμό 52. Φ 1303 / 2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας Ν.3869/2010)

απόφασης από τις οποίες οι πιστωτές της θα ικανοποιηθούν συμμετρως . Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το ποσό που μπορεί να διατεθεί στους πιστωτές της αιτούσας, λαμβανομένων υπόψη των βασικών προσωπικών και οικογενειακών της αναγκών και της μη διαφαινόμενης βελτίωσης στο μέλλον της οικονομικής της κατάστασης, ανέρχεται, σε πενήντα ευρώ το μήνα (η ίδια άλλωστε με το σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της προσφέρεται στην καταβολή του ως άνω ποσού και επομένως το Δικαστήριο εκτιμά ότι η αιτούσα έχει την δυνατότητα για καταβολή του ανωτέρω ποσού στους πιστωτές της).

Όπως προαναφέρθηκε, οι οφειλές (ληξιπρόθεσμες και μη) της αιτούσας προς τους μετέχοντες της δίκης πιστωτές της, ανέρχονται συνολικά στο ποσό των 35.065,26 ευρώ, το οποίο αναλύεται σε 7.152,28 ευ συνολικά προς την Α, 3.722,27 ευ προς την Β και α. 10.916,91 ευ και β. 13.273,90 ευ προς τη Γ, εκ των οποίων η πρώτη είναι εμπραγμάτως ασφαλισμένη. Σε κάθε μια από τις ως άνω πιστώτριες αναλογεί από το ποσό των 50,00 ευρώ, στη μεν πρώτη αυτό των 10,20 ευ, στη δεύτερη 5,31 ευ, στη δε τρίτη α. 15,57 ευ και β. 18,93 ευ. Μετά την ολοκλήρωση των καταβολών αυτών στο τέλος της τετραετίας κάθε πιστώτρια θα έχει λάβει τα εξής ποσά: 1. Η Α) 489,54 ευ και θα έχει μείνει υπόλοιπο απαίτησης 6.662 ευ 2. Η Β) 254,76 ευ και θα έχει μείνει υπόλοιπο απαίτησης 3.467 ευ και η Γ) 747,18 ευ και β. 908,51 ευ και θα έχει μείνει υπόλοιπο α. 10.169 ευ και β. 12.365 ευ. Η παραπάνω πρώτη ρύθμιση θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από την διάταξη του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010, εφόσον με τις καταβολές επί τετραετία της πρώτης ρύθμισης

δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτών της αιτούσας και υποβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της οικίας της από την εκποίηση, μετά το οποίο η εξαίρεση αυτή είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο (βλ. Αθ. Κρητικό, ο.π. σελ. 148 - αρ. 16). Έτσι θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της για την οποία η αιτούσα, δοθέντος ότι το σύνολο των οφειλών της όπως προαναφέρθηκε υπολείπεται σε αξία του 85% της εμπορικής της αξίας της κύριας κατοικίας της, θα υποχρεωθεί σε καταβολές μέχρι την εξάντληση του ποσού αυτού. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει έντοκα χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, θα ξεκινήσει τέσσερα χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, ο δε χρόνος εξόφλησής του πρέπει να οριστεί σε δεκαέξι χρόνια (16) χρόνια, ήτοι 192μήνες, λαμβανομένων υπόψη της διάρκειας των δανείων της αιτούσας, του συνόλου των χρεών της, της οικονομικής της δυνατότητας και της ηλικίας της. Έτσι στη με υπόλοιπο απαίτησης 6.662 ευ, θα καταβληθεί το ποσό των 34,70 ευ το μήνα επί 192 μήνες, στην με υπόλοιπο απαίτησης 3.467 ευ, θα καταβληθεί το ποσό των 18,00 ευ το μήνα επί 192 μήνες και στη με υπόλοιπο απαίτησης α. 10.169 ευ και β. 12.365 ευ θα καταβληθούν τα ποσά των α. 52,96 ευ και β. 64,40 ευ επί 192 μήνες.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η αίτηση που κρίνεται να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να ρυθμιστούν οι αναφερόμενες στην αίτηση οφειλές της αιτούσας, με σκοπό την απαλλαγή της με την τήρηση των όρων της ρύθμισης με την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας

7^ο φύλλο της με αριθμό 52 Φ 1303 / 2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας Ν.3869/2010)

κατοικίας της, όπως αναφέρεται στο διατακτικό. Η απαλλαγή της από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι των πιστωτριών της θα επέλθει σύμφωνα με το νόμο (άρθρο 11 παρ.1 ν. 3869/2010), μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που της επιβάλλονται με την απόφαση αυτή και με την επιφύλαξη της τυχόν τροποποίησης της παρούσας ρύθμισης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρ. 8 παρ. 6 ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων

Δέχεται την αίτηση

Ρυθμίζει τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές προς τους πιστωτές της επί μια τετραετία, οι οποίες θα αρχίσουν την 1^η ημέρα του πρώτου μήνα με την κοινοποίηση σε αυτήν της απόφαση, ποσού των 10,20 ευ στη 1 ευ στην και α. 15,57 ευ και β. 18,93 ευ στη

Εξαιρεί από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, δηλαδή το διαμέρισμα επιφανείας 82,50 τ.μ στον πρώτο όροφο πολυκατοικίας που βρίσκεται στ στην οδό

Επιβάλλει στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλλει για τη διάσωση της κατοικίας της επί 16 χρόνια στους πιστωτές της τα εξής ποσά: στη» 34,70 ευ το μήνα επί 192 μήνες, στην» 18,00 ευ το μήνα επί 192 μήνες και στη 52,96 ευ και β. 64,40 ευ επί 192 μήνες. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει

την 1^η πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα τέσσερα χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο τα τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της ευρωπαϊκής κεντρικής τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημοσία συνεδρίαση, στην Αθήνα στο ακροατήριο του, στις 3^ο Ιανουαρίου 2013.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΣΟΦΙΑ Π. ΚΑΤΣΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΜΑΛΙΑ ΚΑΒΒΑΛΙΑ

